

Dinamo București pe locul I

In sfârșit, după câteva gale finite „printre picături” finala de duminică dimineața s-a bucurat de mult soare, astfel că umbrelele și hainele de ploaie, s-au dovedit a fi de prisos. Mecuriile ultimei reuniuni, cea cu titlurile, au suscitât interesul multor de spectatori și — contrar așteptărilor — nu au purtat amprenta „mizei”. Asta, desigur, și datorită „silei” care a cernut valorile și numai într-un caz sau două s-a întâmplat să fie și... cu găuri.

La sfârșitul celor zece meciuri, am aplaudat victoria dinamoviștilor noștri, obținută într-o luptă deosebit de grea, în care au avut de înfruntat dublul asalt al redutabilei formații varșoviene Gwardia și al celei budapeștane — Dozsa. Lăsând comentariile generale pe altădată, să ne ocupăm de finalisti.

La categoria „muscă” Davidescu a avut o sarcină deosebit de dificilă. Olech, apreciat din galele trecute pentru tehnică, pentru viteza execuțiilor, s-a dovedit greu de trecut. După o primă repriză, în care Olech a lovit ceva mai mult, deosebi la cap, în timp ce Davidescu a vizat îndeosebi stomacul, dinamovistul a luat încet-încet inițiativa în repriza secundă. El își așteaptă adversarul, lovește pe „contra”, fulgerător și tare.

Ultima repriză este echilibrată și numai faptul că Olech a atacat — mai bine-zis a schițat continuu atacuri — fără să-și atingă întotdeauna ținta și fără să poată evita loviturile puternice, a făcut, după părerea noastră, ca juriul să-și acorde decizia la puncte. A. Verdeș a trebuit să se mulțumească cu un meritoriu — pentru el — loc doi la cat. „cocoș”, datorită nu numai diferenței de valoare a lui Z. Rekavek (Gw. V.) ci și greșelii fundamentale de a rămâne la semidistanță, în loc să se „lipească” cu serii, așa cum a fost sfătuit. El a învățat desigur că pentru a da o lovitură... decisivă, trebuie ca și adversarul să fie de acord s-o primească.

Prosopul „aterizat”, pe umărul arbitrului Cazacu în min. 2 al primei reprize a oprit lupta inegală dintre „penele” Kulesza (Gw. V.) și Wolfgang (Dyn. Berlin). După câteva schimburi de pumni, Wolfgang cade în urma unui croșeu de stînga primit în bărbie. După număratoarea de rigoare a fost abandonat de antrenorul său.

Așteptam ca după pumnii ca niște ciocane primiți în primul minut de la polonezul Donsal, maghiarul Kallai să cadă dintr-o clipă în alta. Dar... trezit — cum se spune — din pumni, Kallai

pune de câteva ori sînga pe „contra”, îi deschide lui Donsal arcada dreaptă și ia chiar inițiativa. În continuare, meciul „semiușorilor” se echilibrează și ciocanele curg de o parte și de alta.

După două reprize — egalitate. La fel de dură, dar mai puțin spectaculoasă, cea de a treia repriză aduce victoria la puncte, ce-i drept, la limită, lui Kallai.

Incurajat de victoria colegului său, Hajnal a intrat decis să repete figura la categoria „ușoară”. Numai că în fața lui a avut pe M. Dumitrescu, hotărât să aducă primul titlu românilor.

Clasamentul pe echipe: 1. DINAMO BUC. — 21 pct; 2. Gwardia Varșovia — 20 pct; 3. Dozsa Budapesta — 13 pct; 4-5. Dynamo Berlin și Ruda Hvezda Praga — 8 pct.

Mihai și-a lăsat adversarul să se agite și l-a punctat cu 1-2-uri puternice la figură. Directa de dreapta, scurtă și neîndurătoare, a funcționat fără reproș, luându-i lui Hajnal orice speranță.

Al doilea titlu l-am obținut la „semimijlocie”. I. Pîu a câștigat clar în luptă cu budapestanul Pauer. A fost un meci greu, în care boxerul nostru a învins datorită îndeosebi buneii orientări în ring. A evitat loviturile tari ale adversarului (a mai și primit câte una) a aplicat cu perseverență croșee dublate, la figură, de la semidistanță și nu o dată l-a fixat pe Pauer în colțuri, supunându-l la „serii”. O victorie frumoasă în compania unui adversar puternic.

Dificil a fost și adversarul lui I. Ol-

teanu, la cat. „mijlocie mică”. Este vorba de maghiarul I. Erdely, mai înalt cu un cap și, firește, cu alonjă. Olteanu a pierdut la puncte, deși, după noi, a fost ceva mai bun. Se pare că juriul s-a lăsat impresionat de scăderea fizică din ultimul minut a lui Olteanu, datorită eforturilor în plus pe care a trebuit să le facă. Un prea justificat avertisment pentru înțineri des repetate, în locul unor repetate... muștrări adresate lui Erdely de arbitru din ring ar fi schimbat situația, aducând-o mai aproape de adevăr.

Departă de a constitui o simplă formalitate, meciul dintre I. Monea și varșovianul Fabiu (cat. „mijlocie”) a constituit o adevărată surpriză, a fost echilibrat pînă la jumătatea reprizei a două și (de ce n-am spune-o?) a ridicat pe alocuri și semne de înțelegere. Fabiu lovește năpraznic, eschivează înțînirea cu dreapta lui Monea, care-l caută insistent. O primește, însă, din minutul 2, de câteva ori dublată cu sînga cînd la cap, cînd la corp. Monea nu insistă însă în momentele „cheie” și așa îl va costa câteva directe în plină bărbie, care nu-i periclitează însă victoria la puncte și titlul — al treilea pentru echipa noastră.

În ring, „semigreei” D. Gheorghiu și Iosefowicz (Gw. V.). Ambii boxează prudent, Gheorghiu găsește mai des, dar lovește slab, lateral. Iosefowicz nu este „obligat” la un ritm mai rapid și are astfel posibilitatea să lovească mai clar, și să câștige la puncte.

Ultimul meci, cel la categoria „grea”, hotărâște și clasamentul final pe echipe. Așadar, V. Mariușan are de două ori obligația să învingă. Va reuși? Linhart (Ruda Hvezda) are viteză, eschivează, dar se vede clar că ceea ce îl preocupă este... apărarea. Tocmai ce-i trebuie lui Vasile, care urmărește și punctează. Gongul final al primei reprize îl aflu pe Linhart privind piezîș cele opt degete numărate ale arbitrului. Bate gongul tocmai la timp. Mariușan continuă să lovească și în repriza a doua. Două lovituri la corp — două numărători și antrenorul ceh aruncă prosopul. Deci, dublă victorie!

G. MIRCEA

Ion Drimbă a câștigat și proba de floretă în concursul de la Kiev

KIEV 14 (Agerpres). — La Kiev a continuat întîlnirea internațională de scrimă dintre reprezentativele R. P. Romine și R.S.S. Ucrainiene. Proba masculină de floretă, ca și cea de sabie a revenit reprezentantului R. P.

Romine, Ionel Drimbă, cu 7 victorii. La spadă a câștigat Vitebski (R.S.S. Ucraineană) urmat de Toth (R.P.R.). Luni au loc ultimele probe (spadă și sabie — pe echipe).

EXCELENTA COMPORTARE A LUPTĂTORILOR ROMINI

LA GALAȚI: România — Iugoslavia 7½-½ și România — Japonia (lupte libere) 4-4
LA CONSTANȚA: România (B) — Japonia (lupte clasice) 4-4

— Miercuri la București o nouă confruntare a luptătorilor romini cu cei japonezi

GALAȚI 14 (prin telefon). Concursul internațional de lupte libere desfășurat în localitate a luat sfârșit printr-un frumos succes al sportivilor romini. Prima reprezentativă a R.P. Romine a ocupa locul I, înaintea puternicei echipe a Japoniei, considerată una dintre cele mai bune din lume. Echipa R.P. Romine (A) a dispus cu 7½-½ de R.S.F. Iugoslavia, cu 8-0 de echipa secundă a țării noastre, iar în întîlnirea decisivă a terminat la egalitate (4-4) cu Japonia. În meciul cu Iugoslavia victoriile echipei noastre au fost realizate de Gh. Tăpălagă, Al. Geantă, P. Poalelungi, I. Popescu, Fr. Bola, St. Stingu toți la puncte și I. Herman (prin tuș). I. Chirilă a terminat la egalitate.

Întîlnirea cu luptătorii japonezi desfășurată duminică seara a luat sfârșit cu următoarele rezultate tehnice: cat. 52 kg: Gh. Tăpălagă pierde la puncte la I. Maizumi; cat. 57 kg: Al. Geantă pierde la puncte la M. Kaneko; cat. 63 kg: P. Poalelungi (accidentat) pierde prin neprezentare în fața lui O. Watanabe; cat. 70 kg: I. Chirilă pierde la puncte în fața lui I. Horiuki; cat. 78 kg: St. Tampa învinge la puncte pe K. Abo; cat. 87 kg: Fr. Bola câștigă prin neprezentarea adversarului; cat. 97 kg: St. Stingu învinge la puncte pe S. Kawano. La cat. grea, I. Herman câștigă la puncte în fața lui M. Saito. Ultima întîlnire a adus un nou succes sportivilor romini. Echipa secundă a R.P.R. a dispus de formația Iugoslaviei cu 7½-½. Clasamentul final al turneului: 1. R.P. ROMINA (A), 2. Japonia, 3. R.P. ROMINA (B), 4. R.S.F. Iugoslavia.

G. CHIRIAC

CONSTANȚA 14 (prin telefon de la trimisul nostru). — În sala sporturilor

din localitate, în prezența a 1000 de spectatori, selecționata noastră secundă de lupte clasice a întîlnit redutabila reprezentativă a Japoniei, în cîndurile căreia se aflau campionul mondial Ichiguchi și valoroșii Hanabara, Oshima și Kazama, clasăți pe primele locuri la turneul preolimpic desfășurat anul trecut la Tokio.

Sportivii noștri s-au comportat foarte bine, reușind să termine la egalitate cu valoroșii luptători japonezi: scor 4-4. Au fost meciuri foarte viu disputate, la reușita cărora și-au dat contribuția luptătorii ambelor echipe. Dintre sportivii noștri scoatem în evidență comportarea bună a lui Gh. Popovici, N. Martinescu și I. Gabor. La cat. 52 kg N. Tarturea n-a fost suficient de atent la turul de cap al lui Hanabara și a fost învins la puncte. La cat. 57 kg I. Alionescu a fost învins prin tuș de Ichiguchi. La categoria imediat superioară (63 kg) Marin Bolocan a terminat la egalitate cu Sakarama, iar la 70 kg, I. Gabor a obținut același rezultat cu Sawauchi, o mare speranță a japonezilor. Cat. 78 kg: P. Stroe a pierdut prin tuș în fața lui Kazama. La cat. 87 kg Gh. Regleanu a câștigat prin neprezentarea adversarului. La cat. semigrea (97 kg) Gh. Popovici a furnizat o partidă excelentă în compania lui Nakaura, obținînd o victorie clară la puncte. La categoria grea, spectatorii au aplaudat îndelung comportarea excelentă a lui N. Martinescu, care l-a învins prin tuș pe Nojima.

V. GODESCU

DUPĂ CUM AM MAI ANUNȚAT MIERCURI PE PATINOARUL ARTIFICIAL DIN PARCUL „23 AUGUST” SE ÎNTÎLNESC ECHEPELE DE LUPTĂ (CLASICE ȘI LIBERE) ALE R. P. ROMINE ȘI JAPONIEI.

GRIVIȚA ROȘIE — STADE MONTOIS 10-0 (10-0) ÎN FINALA C. C. E. LA RUGBI

(Urmare din pag. 1)

prelungeste balonul spre Oblemenco, care îl ramasează și înscrie aproape la centru. Bundașul Irimescu transformă fără dificultate și conducem cu 5-0. Publicul aplaudă cu căldură această concretizare a unei perioade de dominare în care jucătorii Griviței au dat dovadă nu numai de o înaltă măiestrie, ci și de mult spirit de sacrificiu.

Acest ritm sufocant pentru francezi nu slăbește și, incurajați desigur de încercarea reușită de Oblemenco, grivițenii modifică din nou, peste numai 3 minute, tabela de marcaj: căpitanul formației noastre, Moraru, intercalat în atac, pătrunde în stilul lui caracteristic și înscrie o frumoasă încercare, lângă buturi. Din nou, Irimescu transformă și scorul devine 10-0.

În continuare, rominii mențin ritmul, francezii nu se regăsesc și, practic, nu își pot pune în valoare artele (pînă aproape de sfîrșitul reprizei tricourile treisferturilor franceze se păstrează immaculate, dovada neparticipării lor la joc, făcînd notă discordantă cu cele ale înaintașilor, pe care cu greu îi mai puteai deosebi). Puținele baloane pe care le-a furnizat înaintarea lui Stade Montois au fost irosite inexplicabil de mijlocași, care au sîrut în tușă unde de fapt erau ca și pierdute, jucătorii noștri fiind, evident, mai buni în margine.

În loc să caute soluții tactice adecvate față de valoarea neașteptată — pentru ei — de bună a echipei noastre — care i-a surprins desigur — Stade Montois a apelat, din păcate, la duritatea la un joc obstructionist cu care pînă acum rugbiștii francezi nu ne obișnuiseră.

Văzînd însă că nici în acest fel nu pot echilibra meciul cîțiva dintre jucătorii lui Stade Montois (în special André Boniface și Hilcock) se dedau la repetate durități sancționate și avertizate just de arbitru italian Silvio Pozzi. În min. 51, André Boniface, cunoscutul internațional și căpitan al lui Stade Montois, lovește intenționat

pe unul din înaintașii noștri, lucru care pe bună dreptate, îi atrage eliminarea de pe teren. În urma rugămintilor rugbiștilor francezi, cu acordul sportivilor romini, și pentru a permite jocului să continue, arbitru revine asupra deciziei inițiale. Nu trec însă decît câteva minute și același André Boniface lovește în mod regretabil pe Grigoriu.

De data aceasta arbitru Pozzi apreciază că este vorba de o recidivă și dictează eliminarea definitivă. Boniface refuză însă să părăsească terenul. Echipa sa, văzînd că partida e pierdută (ne aflăm în min. 59), că rominii nu mai pot fi depășiți, folosește această drept pretext pentru a nu mai continua jocul. În acest fel Stade Montois a dovedit că nu știe să piardă.

5 minute după meci

EMIL DRĂGĂNESCU, președintele F.R.R.: „Grivița Roșie câștigă pe deplin meritul cea de a doua finală a „C.C.E.”. În 1962, tot în finala C.C.E., ea a pierdut în fața echipei franceze Beziers și a recunoscut, cu toată sportivitatea, valoarea adversarului său de atunci. Din păcate, echipa Stade Montois — campioana Franței — învinsă fără drept de apel cu 10-0, nu a știut să primească cu sportivitate înfrîngerea de azi. Acest lucru este cu atât mai regretabil, cu cit publicul nostru sportiv aștepta din partea echipei franceze, care dă 5 titluri naționale, un spectacol pe măsura unei finale atât de dorite”.

CAMILE PEDARRE, președintele echipei Stade Montois: „Romii sînt în progres și au o înaintare foarte puternică. Terenul a fost greu și faptul că n-au putut evolua la valoarea lor i-a enervat peste măsură pe jucătorii noștri determinînd duritățile cunoscute. Sînt profund afectați de cela

După minutele regulamentare de așteptare, arbitru Pozzi fluieră finalul partidei, consfințînd victoria Griviței Roșii, pentru care 15 jucători, împreună cu antrenorul Nicolae Pădureanu, merită calde felicitări.

GRIVIȚA ROȘIE: Grigoriu, Manole, Rădulescu — Stoenescu, Mircea Rusu — Moraru, Demian, Iliescu — Stănescu, Oblemenco — Teodorescu, Wusek, Rahtopol — Dragomirescu, Balcan — Irimescu.

STADE MONTOIS: Amesloy, Ces Bernard, Cazals — Tignol, Daga — Hilcock, Martinez, L. Requenna — Lestage, Allain Caillau — Andre Caillau, A. Boniface, G. Boniface, Darrouy — Gourgues.

întîmplare și regret că publicul nu a putut asista la meciul frumos la care avea dreptul”.

CARLO MONTANO, vicepreședinte al F.I.R.A. și președinte al Federației italiene de rugbi: „Romii au fost de departe mai buni, s-au pregătit mai atent pentru această finală și au luptat din plin pentru victorie. Spre deosebire de ei, francezii au deziluzionat sub toate aspectele. Nicodată nu am asistat la un act de o asemenea nesportivitate, ca acela comis de Andre Boniface. În raportul pe care-l voi face ca delegat al F.I.R.A. voi cere sancționarea echipei franceze”.

SILVIO POZZI, arbitru meciului: „În 27 de ani de cînd arbitrez nu mi s-a mai întîmplat să asist la o asemenea atitudine nesportivă. Am căutat să conduc în spiritul jocului, să contribuie la buna desfășurare a finalei, dar nu am putut tolera un act flagrant și repetat de nesportivitate, ca acela al lui A. Boniface care cred că s-a înfuriat peste măsură”.

România — Olanda 8-2

(Urmare din pag. 1)

ma boxelor romin s-a concentrat la maximum și l-a supus pe Menten unui adevărat tir de drepte, făcînd să încline de partea sa balanța victoriei. I. Dinu a obținut o victorie muncită în fața reprezentantului olandez la categoria ușoară, W. Gerlach. Numai oțeva acțiuni mai clare întreprinse de C. Niculescu în repriza secundă i-au adus acestuia victoria în fața lui J. Roossien. În rest, echilibrul perfect. Neinspirat a fost introducerea tînărului I. Hodosan în echipă. Ea a coincis cu o înfrîngere înainte de limită a acestuia — boxer încă neformat pentru asemenea meciuri. Autorul primei victorii a oaspeților este H. Schregardus. După un început slab, V. Badea s-a regăsit în repriza secundă, cînd plasînd „în plin” un puternic croșeu de stînga la cap și-a trimis adversarul la podea. După 8 secunde, lupta se reia dar antrenorul lui J. Verbon a-runcă prosopul. M. Mariușan și-a arătat

încă odată calitățile de puncher în partida cu T. Netten. Meciul s-a caracterizat prin schimburi puternice, în care boxerul nostru a fost net superior. În primele secunde ale reprizei a doua, un năpraznic croșeu de dreapta la trîmis pe Netten la podea. La reluare, boxeur olandez, nerestabil, este o țintă sigură pentru Mariușan. Arbitrul din ring sesizează și pune capăt unei lupte de departe inegală. Cojan a întîlnit în R. Lubbers un „semigreu” foarte mobil, bun tehnician. În fața unui asemenea adversar, Cojan n-a știut să se descurce de ajuns de bine. El și-a pregătit prea încet atacurile, s-a aruncat fără siguranță, dîndu-i astfel posibilitate olandezului să punoteze și să obțină victoria.

Negrea a debutat la categoria grea în reprezentativă țării cu o frumoasă victorie, în fața masivului olandez Kiks. Dezavantajat de greutate și decalaj de forță loviturii, Negrea s-a impus prin viteză de execuție și o tehnică superioară, obținînd victoria la puncte.

Ultimele știri externe

5,23 M LA SARITURA CU PRĂJINĂ!

NEW YORK 14 (Agerpres). — Atletii americani selecționați în lotul olimpic au evoluat sîmbătă și duminică în trei concursuri desfășurate în diferite orașe. La San Diego (California) Fred Hansen a stabilit un nou record mondial la săritura cu prăjină, realizînd 5,23 m. Recordul mondial neoficial al probei este de 5,20 m și aparține lui John Pennel, care a obținut această performanță la 24 august 1963 la Miami. Specialiștii cred însă că Federația internațională de atletism nu va omologa recordul lui Pennel, deoarece acesta a concurat pe o pistă de elan din asfalt și nu de zgrăd. La 5 iunie Hansen reușise, de asemenea, o performanță de 5,20 m, dovedind că se află în mare formă. Fred Hansen este în vîrstă de 23 ani și

utilizează o prăjină din fibre de sticlă. De remarcat că Pennel a evoluat și el în concursul de la San Diego, trecînd peste stăbela înălțată la 5,09 m. Încercînd să egaleze recordul lui Hansen, Pennel s-a accidentat și a fost internat la spital. Hansen a făcut o tentativă și la 5,28 m, fără succes însă.

CHRISTINE CARRON — RECORD MONDIAL

În cadrul unui concurs de natație desfășurat la Paris, înolțatoarea franceză Christine Carron a ameliorat cu 0,3 sec. recordul mondial al probei de 100 m. spate. Ea a parcurs distanța în 1:08,6. Vechiul record mondial aparținea Doanei da Varona (S.U.A.).